N°. 248. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

ZONDAG 12, MAANDAG 13 MAART.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 70, Ned. Cour.

De verkiezing van een Lid voor den Gemeenteraad.

De uitslag der eerste stemming voor de verkiezing van een lid voor onzen gemeenteraad heeft getoond, dat de aandacht van zeer vele kiezers gevallen is op onzen candidaat; zoodat de heer Mr. D. POLAK DANIËLS ruim honderd en vijftig stemmen *meer* verkregen heeft dan de candidaat, die hem het naaste bij kwam, en met wien hij aanstaanden Dingsdag zal moeten overstemmen.

Wij verwachten, dat die herstemming de overwinning zal verschaffen aan onzen candidaat en hopen, dat de kiezers daartoe trouw zullen opkomen, om niet, gelijk zoo dikwerf bij herstemmingen gebeurt, hunne zaak, bij gebrek aan belangstelling, te verliezen.

Nu er slechts sprake *kan* zijn van twee personen, is het ons bijna niet twijfelachtig, dat de billijkheid en het welbrepen belang der residentie vorderen, dat *niet* de heer Mr. D. LÉON (die 210 stemmen verkreeg), maar *wel* de heer Mr. D. POLAK DANIËLS (die 365 stemmen op zich vereenigde), gekozen worde. Wanneer wij mogen onderstellen, dat de kiezers niet blind weg stemmen zullen en weten wat zij doen, dan is de twijfel omtrent den uitslag bij ons zóó gering, dat wij het onnoodig achten in breedvoerige beschouwingen te treden.

Het is althans onnoodig, om vergelijkender wijs te spreken over de verdiensten van elk der beide candidaten. Elk kiezer, bekend met de onbaatzuchtigheid en met de vereischten, die een lid van den raad der residentie behoort te bezitten, zal daarover, naar zijne individuële meening, een oordeel kunnen vellen. Zoo veel is echter zeker, dat vrij algemeen de overtuiging is gevestigd, dat onze raad geen advocaat, *als zoodanig*, meer behoeft, want dat onze raad is zamengesteld grootendeels uit mannen, die niet behoeven te wachten op het licht, dat, volgens zijne voorstanders, b. v. door den heer LÉON zou moeten worden verspreid, omdat hij *»de Regtspraak van den Hoogen Raad«* bewerkt en redacteur is van de *»Gemeentestem«!* Wij gelooven niet, dat eene keuze, op *die* gronden gedaan, zeer vleijend zou zijn voor de verdienstelijke mannen, die thans zitting hebben in den raad; terwijl wij tevens de overtuiging bezitten, dat men, juist door den heer LÉON te kiezen, *niets anders dan een advokaat* in den raad zou brengen. Met een inzender in *»de Grondwet«* zijn wij het bovendien geheel eens, dat de betrekking van redacteur van de *»Gemeentestem«* vereenigd bij die van lid van den Raad tot vele moeijelijkheden en tot menige botsing kan aanleiding geven; omdat de laatste betrekking *welwillendheid* en *éénheid* noodig maakt, en van de eerste de zucht om te *critiseren* en te *berispen*, vooral wat den Haagschen gemeenteraad betreft, onafscheidelijk schijnt. Men vergete ook niet, dat de heer LÉON reeds de betrekking vervult van lid der Provinciale Staten; en dat, hetgeen hij in dat collegie tot dus ver heeft verrigt, juist heeft bewezen, dat hij *geene locale kennis hoegenaamd bezit*, maar alleen als advocaat in advocaten-quaestiën weet te spreken. Wij weten zeer goed, dat op zich zelve de vereeniging van het lidmaatschap van den Raad niet verboden is bij *de wet* met dat van de Provinciale Staten; maar tot dus ver is men algemeen van gedachte geweest, dat men zonder noodzakelijkheid, niet één en dezelfden persoon met eereambten moest overladen. Dat geeft nieuw voedsel aan een vervallen en in zijne gevolgen zoo droevig stelsel; het geeft ook geen waarborg, dat met al den ijver vervuld zal worden de betrekking, waartoe *andere* betrekkingen den noodigen tijd rooven. En de residentie is toch waarlijk geen dorpje, waar men met eene lantaarn naar een bekwaam persoon behoeft te zoeken! Genoemd beginsel is dan ook zóó gereedig goedgekeurd geworden, dat de kiezersvereeniging *Nederland* het als een regel heeft aangenomen, en wij hebben dan ook verscheidene harer candidaten, die thans eene eervolle plaats innemen in den Raad, *vóór de verkiezing* openlijk de verklaring zien afleggen, dat zij voor het lidmaatschap der Provinciale Staten [illegible] door den heer LÉON niet gegeven, ofschoon ons dit, in iederen anderen candidaat van *Nederland* onverklaarbaar zou voorkomen; en die Heer schijnt alzoo de beide betrekkingen te gelijk te willen behouden. Een en ander doet ons, in de volheid onzer overtuiging, de meening uiten, dat het welbegrepen belang der residentie de verkiezing van den heer LÉON niet wenschelijk schijnt te maken.

De heer Mr. D. Polak Daniëls daarentegen, is een man, die verre weg het grootste deel van zijn tijd aan handelsbelangen en aan handelingen, ten naauwste aan de practische zijde van het maatschappelijk leven verbonden, blijft wijden. De besturen van weldadigheid waarvan hij lid is, kunnen getuigen, hoe zijn geest ontdaan is van die chicane-manie, aan den advocaten-stand eigen; en hoe eenvoudig, maar ook met hoeveel juistheid van oordeel hij soms de moeijelijkste vraagstukken tot klaarheid helpt brengen. Hij is bekend met de behoefte der verschillende klassen van onze inwoners, ook door de gedurige aanraking, waarin hij tot haar staat ten gevolge van eervolle bemoeijingen, die, zonder de grenzen der bescheidenheid te overschijden, niet met name kunnen worden aangewezen. Als mede-oprigter en als lid en secretaris van de zoo groote weldaden verspreidende *»Hulpbank«* heeft hij onder anderen getoond, hoeveel tijd en hoe vele opofferingen hij over heeft, wanneer [illegible] middenstand geldt. Aanspraken, gelooven wij, die zoo veel zwaarder wegen, dan die van den mededinger, dat bij inachtneming van de billijkheid en van de belangen der stad de vraag bijkans niet *mag* zijn: op wien de keuze der nadenkende kiezers zich zal bepalen?

In den heer LÉON kiest men een advocaat en anders niet; in den heer POLAK DANIËLS een onbaatzuchtig man, toegerust met handelskennis en met eene goede bekendheid van de locale behoeften en van de wenschen der burgerij. Wij hopen dan ook, dat de kiezers hunne stem zullen uitbrengen op den Heer:

Mr. D. POLAK DANIëLS.

De Conversiewet.

Toen het ontwerp van wet tot verwisseling van Staatsschuld bij de Tweede Kamer werd ingediend, meenden wij, dat het nuttig en noodig zou kunnen zijn, het in eenige artikelen toe te lichten. Wij moesten dus natuurlijk het ontwerp in zijn geheel en in alle zijne onderdeelen nagaan, het in verband beschouwen met de wet van 14 Mei 1814 tot herstel der Nationale schuld, en met de wet van 27 September 1841, tot vervroegden overgang van de ingestelde in werkelijke rentegevende schuld: wij moesten daarbij letten op den vroegeren en op den tegenwoordigen toestand onzer finantiën; onderzoeken welk finantieël stelsel vroeger steeds achteruitgang ten gevolge had; welk stelsel sedert weinige jaren door steeds grooter wordende batige saldo's der schatkist, jaarlijksche amortisatie, en dus vermindering van uitgaven, voor de renten der schuld mogelijk gemaakt heeft: wij moesten eindelijk de gevolgen dezer wet nagaan, niet alleen voor de naaste toekomst, maar voor honderd en meer jaren later.

De daartoe noodige berekeningen zijn bij alle finantiële plannen vervelend en tijdroovend; zij waren het dubbel bij dit ontwerp, waarvan eene hoofdverdienste is, dat het niet door duidelijkheid uitmunt. Maar toen wij aan het einde van ons onderzoek gekomen waren, hadden wij de overtuiging verkregen, dat dit ontwerp bij de Staten-Generaal geen bijval zou kunnen vinden; wij achtten het daarom onnoodig het oordeel der Tweede Kamer vooruit te loopen [illegible] intusschen in andere bladen [illegible] was; met uitzondering van de *Amsterdamsche Courant*, overal afkeuring had gevonden, en het beginsel der wet door niet één financier was aangeprezen. Het voorloopig verslag is [illegible] onze verwachting is niet teleur gesteld.

De parlementaire vorm moge het medebrengen, dat men een hard en scherp oordeel in zachte woorden uitspreke, het niet op den voorgrond stelle, maar het integendeel in een hoekje verschuile, opdat het niet te zeer in het oog zoude vallen; voor hen, die gewoon zijn zulke stukken te lezen, is het reeds bij eene eerste lezing van het voorloopig verslag [illegible] dat dit ontwerp algemeene afkeuring heeft [illegible] wij zouden bijna verder gaan, en er uit [illegible] dat nog nimmer eenig ontwerp in de Tweede Kamer zulk eene algemeene veroordeeling heeft moeten ondervinden.

Het is toch vrij duidelijk, dat al wat nog ten voordeele van het ontwerp is aangevoerd, in het verslag breed wordt uitgemeten. Wij keuren dit goed; want bij het mededeelen van een voorloopig oordeel der Kamer aan de Regering, behoort niet alleen een hoffelijke toon in acht genomen te worden, maar moet ook nog wat ten voordeele van een algemeen afgekeurd ontwerp gezegd kon worden of gezegd is, vooral niet verzwegen worden. Men moet echter zorgen, dat de Regering daardoor niet op een dwaalspoor gebragt worde; daarvoor hebben de rapporteurs dan ook gezorgd. Aan het einde toch van § 3, in welke § de indiening van het ontwerp door een Minister, slechts *ad interim* met het bestuur der finantiën belast, behandeld [illegible] gezegde; men leest daar: »Zeer enkelen noch die zich »over het wetsontwerp niet geheel ongunstig uitlieten, »zouden dan minstens wenschen, dat de volmagt van »vier jaren tot op *één* jaar wierd verkort.«

Met andere woorden: *Alle* leden lieten zich ongunstig uit over het wetsontwerp; er waren echter *zeer enkele leden*, die zich niet *geheel* ongunstig uitlieten, en die *zeer enkelen* wenschen nog, dat de volmagt *minstens* tot op één jaar wierd verkort.

Met hoeveel behoedzaamheid het verslag moge ingekleed zijn, de Regering, zal niet kunnen zeggen dat zij omtrent het oordeel der meerderheid, in het onzekere gelaten is.

Wij zullen het verslag niet in alle bijzonderheden volgen; wij bevelen de lezing, en vooral de herlezing er van, ten sterkste aan. Op enkele punten meenen wij bijzonder de aandacht te moeten vestigen.

Zoo leest men in § 4. »Met ernst en nadruk is »*van alle zijden* gevraagd *of de grondwettige pligt* tot »het jaarlijks in overweging nemen der schuld ter be»vordering van de belangen van de schuldeischers van »van den Staat, aan de leden der Tweede Kamer »*toelaat* hunne medewerking aan een plan te verlee»nen, dat alleen bij gissing kan worden gekend en »berekend. *Is het dan te vergen dat de Staten-Gene»raal in Nederland van een grondwettig regt zouden »afstand doen, en een deel van hun toezigt op de finan»tien, roekeloos prijs geven?«* Dat is het oordeel *van de overgroote meerderheid;* want er volgt onmiddellijk op, dat *zeer enkele leden* hebben geantwoord, dat [illegible] heimzinnigheid en kunstgrepen tot het [illegible] plan behoorden.

In § 5 worden de groote voordeelen [illegible] besproken; door *zeer enkele leden* [illegible] eene berekening aangevoerd [illegible] wing zou moeten [illegible] werden die [illegible] eene zeer juiste ming van [illegible] de meeste leden, en [illegible] *zeker voordeel opofferen.* [illegible] eene schrijf- of drukken [illegible] *enkele* als *verre de meeste* leden, [illegible] onderstelling uit, dat de mindere *uitgaven*, [illegible] ƒ 30000 zullen klimmen: is dit cijfer [illegible] Het geheele bedrag der jaarlijks te besparen renten zal zijn 3 pct. van ƒ 1,380,000 dus ƒ 41,400; maar daarvan moet ¾ strekken tot aflossing; de jaar-

lijks klimmende mindere *uitgaaf* zou dus in het eerste jaar slechts *f* 10,350 bedragen.

In § 6 wordt de gewigtigste bepaling der wet behandeld, de verpligte aflossing à pari. Die bepaling schijnt *algemeene* afkeuring ondervonden te hebben; immers er is hier zelfs geen sprake meer van *enkele* of van *zeer enkele* leden, die anders dachten. Slechts één gevoelen wordt medegedeeld, en dat is, sterke en algemeene tegenkanting: dit is het hoofdbezwaar tegen deze voordragt; zulk eene verpligting is nadeelig voor den Staat; omdat zij de wegneming van drukkende lasten belet. Wij erkennen gaarne, dat deze verklaring onze verwachting overtroffen heeft; wij hadden niet durven hopen, dat de Tweede Kamer zoo spoedig algemeen zou erkennen, dat het niet wegnemen van drukkende lasten, met andere woorden: het niet afschaffen van belastingen nadeelig is ook voor den Staat. Indien deze voordragt geen ander gevolg heeft, dan nog heeft de Minister ad interim van Financiën zich hoogst verdienstelijk gemaakt, door het indienen van een plan, dat zulk eene stellige en door geen enkel lid, naar het schijnt, weêrsprokene verklaring van de Tweede Kamer heeft uitgelokt.

Maar die verpligte aflossing, zegt het verslag, en geen enkel lid sprak het tegen, is ook voor de renteheffers niet voordeelig; integendeel zij is voor hen gevaarlijk of misleidend, daar zij in tijden van nood, of van buitengewone uitgaven, toch niet *kan* nagekomen worden. Het is niet onaardig te doen uitkomen, hoe geheel verschillend de hoop en het oordeel is van den Minister. In de Memorie van Toelichting leest men, bijna aan het einde. „De Regering hoopt, dat hare „beschouwingen de goedkeuring van de Staten-Generaal „mogen erlangen, en dat op deze wijze de weg zal „kunnen worden gebaand, om *het lot der renteheffers van den Staat door wettelijke en boven allen twijfel „verhevene bepalingen te verzekeren.*"

In § 7 wordt deze voordragt in verband beschouwd met art. 9 der wet van 27 Sept. 1841 (*Staatsblad* no. 35). Ook die verpligting, meende men, bleef bestaan: eene andere opvatting was niet mogelijk; *zij scheen ook de eenige te zijn bestaanbaar met de goede trouw.*

Zeer te regt heeft de *Amsterdamsche Courant* in haar eerste artikel over dit ontwerp (opgenomen in no. 44 van 21 Febr. 1854) gezegd, dat algemeen het hoogst wenschelijke begrepen wordt *van eene vermindering in de staatsuitgaven*, ten einde *daardoor* tot eene *merkbare verligting van de lasten*, die op de ingezetenen drukken, en van die, welke handel en nijverheid belemmeren, te geraken. Zij laat er op volgen:

„Zoowel de Regering als de Kamers hebben dan „ook sedert lang hare overtuiging doen blijken, „dat al het mogelijke moet gedaan worden, *om de „jaarlijksche betaling, voor de schuld vereischt, tot „een lager cijfer te brengen.*"

Zal dit doel door deze wet bereikt worden, en wel spoedig, zoodat weldra eene merkbare verligting van lasten er het gevolg van zal wezen?

Zien wij, hoe de Tweede Kamer er over denkt: „Men berekent de som der vermindering van het eind„cijfer van Hoofdstuk IX A. der begrooting, die uit „de conversie, *zoo zij ten volle tot stand komt*, zal „voortvloeijen op 6½ ton, *na* een tijdperk van 30 „jaren."

Heerlijk vooruitzigt voor de belastingschuldigen: indien de conversie ten volle tot stand komt, dan zal er over dertig jaren, zes en een halve ton minder voor de schuld behoeven uitgegeven te worden, en men zal dan over dertig jaren, tot eene merkbare verligting van lasten, tot afschaffing van belastingen kunnen overgaan, en wel tot het ongeloofelijke bedrag van zes en een halve ton gouds!!!

Het doet ons leed, dat de beijvering nog niet iets verder uitgestrekt is: het aanbevelenswaardige voordeel van deze wet zou dan nog duidelijker gebleken zijn; wij zullen die leemte, zoo het er is, trachten aan te vullen, en aan de belastingschuldigen mededeelen, dat, als die conversie ten volle tot stand komt, over honderd jaren, ruim drie vierde der belasting op het gemaal zal kunnen afgeschaft worden; echter nog onder eene voorwaarde, en wel deze: dat er in die honderd jaren geen oorlog kome, en geene tijden van nood of van buitengewone uitgaven!!

Maar wij spiegelen daar gulden dagen voor, en zouden bijna vergeten dat er eene wet van 27 Sept. 1841 bestaat. De Tweede Kamer heeft het echter niet vergeten: het verslag doet het verband van die wet, met de tegenwoordige voordragt op eene treffende wijze uitkomen; het vervolgt aldus:

„Ten gevolge de uitvoering der voordragt zouden „de fondsen natuurlijk in waarde stijgen. Om te vol„doen aan de wet van 27 Sept. 1841 zal men dus „jaarlijks grootere sommen tot amortisatie moeten be„steden. Steeg de prijs der 2½ percents bijv. tot 75 „ten honderd, dan zou eene som van ruim 12 ton „tot den aankoop moeten besteed worden. Zeer ligt is „dus het geval denkbaar, dat in het bedoeld tijdsver„loop, in stede van vermindering, eene gedwongen „verhooging van uitgaven op Hoofdstuk IX A te voor„schijn trad. Met het oog op de wisselvalligheid der „omstandigheden, achtte men het niet geraden, zich „daaraan bloot te stellen. Liever dan voortdurende „amortisatie, en ter gelegener tijd eene conversie als „die in 1844 tot stand gekomen en in 1852 voorgesteld."

Met ziet het: ook de hoop, dat over dertig jaren, voor zes en een halve ton aan belastingen zou kunnen afgeschaft worden, ten gevolge van deze voordragt, moeten wij opgeven, en het Nederlandsche volk zou zich dan gelukkig mogen achten, indien er maar geene verhooging van belastingen noodig mogt bevonden worden, als heilrijk gevolg van deze zoo eenvoudige en juist berekende conversiewet.

Nederlanderachtigheden.

De Nederlander zegt in n°. 1134:

„De Staat is *onbevoegd ter overneming van de taak der Kerk.*"

„De Staatszorg, wat het Armwezen betreft, behoort geene „*staats-armverzorging*, maar *politie-zorg* te zijn."

„Deze beginselen zijn in de Memorie van Toelichting der „voordragt op het *Armbestuur* op den voorgrond gesteld."

„Zijn er geene artikelen, die bezwaarlijk met deze beginselen „kunnen overeen worden gebragt?"

„Naar ons inzien, ja, maar van dit ontwerp, indien we deze „verklaringen der Memorie van Toelichting als de *hoofdgedachte* „van den Minister mogen beschouwen, geldt niet, als van de „vroegere voordragten, dat de wet, om aannemelijk te worden, „*met verzaking van het stelsel der Regering*, zou moeten wor„den *geamendeerd.*"

Eene bekende kunstgreep van de anti-revolutionnaire partij, — tijdens de wet op de kerkgenootschappen in beraadslaging kwam, met goed gevolg beproefd.

Een zelfstandig Minister wijst zulke kunstgrepen van de hand.

Het adres van den Algemeenen Kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente te Rotterdam beoordeelt het wetsontwerp uit het regte oogpunt:

„De Memorie van Toelichting bij dat ontwerp ademt wel eenen „anderen geest dan die bij het vorige; de Algemeene Kerkeraad „wil dit met dankbaarheid erkennen, doch hij moet tevens als „zijn gevoelen uitspreken, dat die geest meer in de Memorie „van Toelichting dan in het ontwerp zelf uitkomt."

„De ondervinding heeft geleerd, dat *alleen de woorden der „Wet* kracht hebben, en dat, noch Memorie van Toelichting, „noch zelfs het *hoofd* der Wet (men zie die van 28 November „1818 en hare geschiedenis) bij de toepassing in aanmerking „komen."

„Het nieuw ontwerp, eenmaal wet, kan, volgens het gevoelen „van den Algemeenen Kerkeraad in handen eener Regering, „van eene andere zienswijze uitgaande dan de tegenwoordige, „een even gevaarlijk wapen worden tegen de onafhankelijkheid „der Diakoniën als dat, waartegen zich vroeger zoovele stemmen „hebben doen hooren."

„Het zal onnoodig zijn, dat U in bijzonderheden te ontvouwen; „wij zouden u anders wijzen:

„Op artikel 7, waar de Staat zich mengt in de huishouding „der Diakoniën;"

„Op artikel 10, waaruit een *regt* geboren wordt tot het „eischen van opgaven, die bij de toepassing tot in vele bijzon„derheden kunnen worden uitgebreid;"

„Op de strafbepaling in art. 11 en 12;

„Op het eerste gedeelte van art. 12, waarin opgaaf van *per„sonen* gevraagd wordt, eene opgaaf zoo geheel in strijd met „den aard der Christelijke armverzorging;

„En op zoovele andere artikelen, die, kreeg het ontwerp „kracht van wet, op de Diakoniën zouden kunnen worden toe„gepast."

„Wij herhalen het alzoo, dat ook het tegenwoordig ontwerp „van wet ons in de overtuiging heeft versterkt en bevestigd, dat, „in een *wet op het armbestuur*, de *Diakoniën* niet behooren te „worden opgenomen."

De anti-revolutionnaire partij zal welligt tot bevordering van den eerbied voor grondwettige voorschriften, de hand leenen, om eene wet vast te stellen op *het* armbestuur, maar slechts toepasselijk op één armbestuur.

Die kunstgrepen moeten leiden tot het vestigen, door gestadig afbreken, van een anti-revolutionairen Staat.

Buitenland.

TURKIJE.

Het *Journal de St. Petersbourg* van 19 Februarij (3 dezer) behelst een uitvoerig Memorandum, waarin de Russische Regering het Oostersche vraagstuk van den aanvang af, zelfs vóór de zending van vorst Menchikoff, in beschouwing neemt. Zij legt den geheelen loop daarvan bloot met het oogmerk, aan te toonen dat het goed regt en de gematigdheid in alle omstandigheden steeds aan de zijde van Rusland geweest is. Dat stuk is met veel behoedzaamheid opgesteld; maar het biedt geene nieuwe gronden aan. De redenen, waarop het steunt waren vroeger met minder uitvoerigheid in de verschillende staatsstukken vervat, welke hetzij van Keizer Nicolaas zelf, hetzij van den heer de Nesselrode waren uitgegaan en het licht hebben gezien. Dat Memorandum is door het Russisch gouvernement aan al zijne diplomatieke agenten in het buitenland toegezonden en door deze medegedeeld aan de verschillende hoven, waarbij zij zijn toegelaten.

Te Parijs heeft het gerucht al meer en meer veld gewonnen, dat de laatste tijdingen, van de twee groote Duitsche mogendheden ontvangen, volstrekt niet regtvaardigen de hoop van hen, die de Pruissische en Oostenrijksche legers, en vooral deze laatsten zich zagen voegen bij de Engelsch-Fransche krijgsmagt om Rusland te bevechten. Pruissen en Oostenrijk zullen verbonden blijven en hunne onzijdigheid handhaven, waarvan de tweede dier mogendheden niet denkt af te wijken door in haar uitsluitend belang de Turksche gewesten, grenzende aan het Oostenrijksche Keizerrijk, te bezetten, zoo om die gewesten in toom te houden, als om haar eigen gebied te beveiligen. Reeds meermalen hebben we het gezegd, dat elke andere uitlegging van de houding van Oostenrijk niet overeenkomstig de waarheid zijn zou. Het kabinet van Weenen betuigt wel zijne belangstelling, voor de zaak, die de Westelijke mogendheden verdedigen, maar het zal werkdadig handelen dan voor zooveel het bijzonder belang voor Oostenrijk, bij mogelijke gebeurtenissen mogt vorderen. Dat is op nieuw de verklaring van 8 dezer.

Dezelfde opmerking, en welligt nog op stelliger wijze, is ten opzigte van Pruissen gemaakt worden. Dat is gebleken uit de telegrafische en andere tijdingen gisteren hier geworden. Thans deelt men een bijzonder schrijven uit Berlijn mede, waarbij die besluiten der Pruissische regering worden bevestigd, dat zij den generaal von Groeben naar Londen en den generaal Prins Hohenzollern-Sigmaringen naar Parijs met eene buitengewone zending heeft belast. vaardigd. Zij is ook voornemens een staatsman naar ... nen te zenden. Men spreekt er van, dat die gezanten overbrengers zouden zijn van nieuwe vredes-voorwaarden, maar niemand gelooft er aan, dat zij door Frankrijk en Engeland zullen worden aangenomen.

Het valsche berigt van den *Morning-Herald*, dat K... door de Russen, na een hevig gevecht, zou zijn veroverd, is door de Fransche Regering op officiëele wijs ter be... van Parijs tegengesproken. Wel verre daarvan schreef men gisteren uit Weenen, dat daar een gerucht in omloop was, dat de Turken aan de oevers van den Donau eene overwinning behaald hadden.

Regtstreeksche berigten uit Konstantinopel bevestigen niet de vervanging van den Minister van Binnenlandsche Zaken door Chekib-Effendi, maar doen voorzien de terugroeping van den heer Mussurus, Turksch gezant te Londen en zijne vervanging door Fuad-Effendi, oud-Minister van Buitenlandsche Zaken, die, gelijk men zich herinnert, een jaar geleden zijn ontslag indiende, omdat vorst Menchikof weigerde hem te komen bezoeken. Men sprak ook van de terugroeping van den Turkschen gezant bij het hof van Athene en wel ten gevolge der houding door de Grieksche regering aangenomen tegenover den opstand in Epirus. Sedert het begin van dien opstand heeft men voorspeld, dat de Regering van Koning Otto onvermogend zou zijn, hare onderdanen te beletten, aan die bewegingen der Grieksch-Turksche gewesten deel te nemen.

Die voorzegging wordt bevestigd, daar men den ... Februarij jl. uit Athene schrijft, dat volgens de ... berigten de levende belangstelling en de opgewekt... voor de opstandelingen in het koningrijk Griekenland onophoudelijk toenamen. De krijgslieden vlugten en ... naar de grenzen om zich bij de opstandelingen te voegen; de Grieksche officieren geven hun ontslag en de bi... verlaten met hetzelfde oogmerk hunne haardsteden ... verhaalt daarbij, dat de koningin Amelia de bew... aanmoedigt, hetgeen de Regering onvermogend maakt te stuiten. De vertegenwoordigers van Engeland en Frankrijk te Athene hadden dan ook aan het Grieksche ... net eene nota aangeboden, die genoeg stof tot overw... schijnt te hebben gegeven en die zelfs eene zekere ... rustheid onder de bevolking had doen ontstaan. ... laatste begon te begrijpen, dat, zoo de Westelijke ... gendheden besloten hebben, krachtdadig te han... tot ondersteuning van het Turksch bewind om den op... te dempen, de beweging wel spoedig onderdrukt ... worden. Reeds was het gerucht in omloop, dat de ... standelingen de vesting Arta bemeesterd hadden, ... het geval nog niet, maar de laatste tijdingen duid... aan, dat de toestand van de Turksche bezetting alda... hagchelijk is en dat, zoo men haar niet spoedig te ... snelt, zij weldra genoodzaakt zal zijn te capituleren ... vreest, dat de opstand zich zal uitbreiden tot Th... dat mede aan Griekenland grenst. Men heeft in ... troepen van Konstantinopel naar Volo, voorname... van Thessalië, gezonden, die onder het bevel van ... Pacha geplaatst zijn en de noodige versterking zul... langen, om den opstand van die zijde te fnuiken. Bo... is een Egyptisch eskader van Alexandrië vertrokken ... 20,000 man overbrengt, die in Albanië zullen ... gebezigd. Men hoopt, dat die vereenigde magt vo... zijn zal om de rust te herstellen. In afwachting ... komst heeft de Pacha van Janina aan den gouverneur ... Jonische eilanden Engelsche hulptroepen gevraagd, ... zich naar Preveza en naar Parga zullen begeven.

— De vereenigde vloot te Beikos heeft bevel ont... zich gereed te maken om naar de Zwarte zee ... keeren. Men gelooft, dat zij in den loop der volgende ... die beweging zou aanvangen. Zondag aanstaande ... eerste afdeeling van het smaldeel van den adm... Napier, na door de koningin in oogenschouw te ... nomen, naar de Oostzee vertrekken. De eerste ... die op zich zelve reeds eene ontzagwekkende vloot ... telt 23 vaartuigen, waarvan 13 linieschepen en ... stoombooten. Het geheele eskader zal nu bestaan ... schepen, waarbij zich het Fransche smaldeel za... alsmede, zoo Rusland de onzijdigheid van Zw... erkent, een Zweedsch eskader, bestaande uit ... pen, 6 fregatten en 4 stoombooten. Wij geloove... er ergens ooit zulk eene kolossale zeemagt ver... geweest.

Te Parijs zal door het Wetgevend Ligchaam ... gastmaal worden aangeboden aan de generaals, ... expeditie van het Oosten zullen deelnemen.

De Fransche Senaat heeft in zijne zitting van 9 dezer het ontwerp eener geldleening van 250 millioen francs insgelijks met algemeene stemmen aangenomen.

— Men schrijft uit Portsmouth van 8 dezer:

« Heden middag ten 4 ure heeft het vaartuig van den haven-admiraal *Victory*, aan de vloot van Sir Ch. Napier te Spithead het teeken gegeven om zich gereed te houden om op het eerste berigt zee te kiezen en onder zeil te gaan. Men leidt daaruit af, dat het vertrek meer nabij is, dan men gemeend had. Men verzekert, dat de vloot zich in de baai van Kiel zal vereenigen, die door de officieren van de *Hecla* onderzocht en geschikt bevonden is. »

SARDINIE.

Uit Turijn schrijft men van 6 dezer, dat er eene ministriële verandering had plaats gehad. Ten gevolge van een gehouden kabinetsraad, waarin een ligt verschil was ontstaan, heeft de minister van Binnenlandsche zaken, de heer San-Martino, zijn ontslag aangeboden, dat door den koning was aangenomen. De minister van Justitie, de heer Ratazzi, was voorloopig met de portefeuille van Binnenlandsche zaken belast. Het is zelfs waarschijnlijk, dat die betrekking hem bepaald zal worden opgedragen. De heer San-Martino, wien men alleen verwijten kan, dat hij in de omstandigheden, waarin Europa zich bevindt, te weinig geestkracht betoont, is tot senator benoemd, terwijl de heer Palleocepa, minister voor de openbare werken, mede met die waardigheid is benoemd.

De graaf de Cavour, minister van financiën, heeft in de zitting van Woensdag bij de Kamer der afgevaardigden ingediend een ontwerp van wet, betrekkelijk de begrooting voor 1855 en terzelfder tijd eene leening van 35 millioen voorgesteld, die binnen 's lands zal kunnen worden ten uitvoer gelegd.

ZWITSERLAND.

Het eedgenootschappelijk bewind heeft aan al de leden van den Bond eene circulaire gerigt, betrekkelijk de krijgstoerustingen van Zwitserland, om te midden van de gevaren die dreigen, zijne onzijdigheid te doen eerbiedigen. De noodige maatregelen moeten genomen worden, dat de militaire contingenten bij de eerste oproeping in dienst kunnen komen.

OOSTENRIJK.

De Keizer van Oostenrijk heeft zich van Weenen naar Munchen begeven, alwaar Z. M. den 8sten dezer is aangekomen.

DENEMARKEN.

In eene vergadering, ter beurze gehouden, is een adres aan den koning opgesteld, voorzien van 2000 onderteekeningen, waarbij op het behoud der grondwet wordt aangedrongen. Thans berigt men van daar van 2 dezer, dat de koning geweigerd heeft, dat adres te ontvangen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN ZATURDAG 11 MAART.

De algemeene discussie over het wetsontwerp, regelende de vordering van inkwartiering, onderhoud van krijgsvolk, enz. wordt voortgezet.

De heer SLOET TOT OLDHUIS erkent, dat de vergadering zeker met genot heeft vernomen de rede van den heer DE KEMPENAER, wiens zoetvloeijendheid zoo algemeen bekend is; maar die rede miste, zijns inziens, de kracht, welke den heer DE KEMPENAER ontwikkelde, toen hij in een vroeger tijdperk optrad als de verdediger van de regten des volks. Hij had met aandoenlijkheid den toestand van den soldaat geschetst, en ook dezen stand achtte de Spr. mede zeer hoog; maar de conclusie, die daaruit door hem was getrokken, was valsch. Die conclusie strekte, dat men ook deze wet moest aannemen, en dit ontkende Spr. Wanneer de burger ook al ten behoeve van den soldaat lasten moest dragen, die lasten hadden grenzen in den financiëlen toestand van den staat, in het regt van eigendom, in de onschendbaarheid der woning.

DE MINISTER VAN OORLOG heeft zich niet kunnen verklaren, waarom een reglement, dat sedert 40 jaren werkt, zooveel tegenstand ontmoet, nu daarvoor eene wettelijke bekrachtiging wordt gevraagd. Volgens de regering moest de vraag beslist worden, wie bevoegd was de inkwartiering en andere requisitën te vorderen; dat heeft zij gedaan bij het aanhangige wetsontwerp; terwijl de gestrengheid der bepalingen juist strekte, om ontduiking voor te komen en te zorgen, dat zoo weinig mogelijk die bepalingen zullen worden toegepast. Men moest de ernstige gevolgen nagaan, welke weigering zou hebben, en dan zou men tot de overtuiging komen, dat er strenge bepalingen noodig waren, om die gevolgen onmogelijk te maken. Zoo kon bij weigering de soldaat trachten zich zelven regt te verschaffen, en dan zou de straf, die hem daarvoor wacht hem onttrekken aan zijnen werkkring, hij ten laste komen van den staat, en dat alles de schuld zijn van gemis aan strenge bepalingen op het stuk van inkwartiering (!!). De inkwartiering was wel een last, maar die verbonden is aan- en onafscheidelijk van den maatschappelijken toestand: de gegoede stand had het geluk daarenboven, om van dien last door middel van geld ontheven te worden.

De Minister acht het onmogelijk, dat de wet zoude voorzien in alle waarborgen, die verlangd werden, vooral wat betreft de bemoeijingen van het burgelijk gezag. De regel, de Min. erkent het, moet zijn dat de burgerlijke autoriteit beschikke over de inkwartiering; alleen de uitzondering, wanneer er dringende behoefte is, wanneer geen burgelijk gezag aanwezig is, moet zijn, dat het militaire gezag die bevoegdheid hebbe.

Het tarief van inkwartiring is inderdaad te laag; de Minister houdt zich dan ook bezig met het te herzien, en is volkomen bereid, om de daarvoor gevorderde meerdere gelden bij de Kamer aan te vragen.

De «hatelijkheden», die de heer VAN AKERLAKEN zich, volgens den Min., had veroorloofd ten aanzien van de aanmatiging van het militaire gezag, zou de Min. niet releveren; alleen tracht hij te betoogen, dat die Spr. zich omtrent de strekking der bepalingen van de wet had vergist. Ten aanzien van het gesprokene door den heer GODEFROI refereert zich de Min. naar zijn collega van Justitie die het regtsgeleerde gedeelte der quaestie beantwoorden zal. De redevoering van den heer VAN ASCH VAN WIJK scheen hem toe te berusten op eene vergissing. Onder het vorig ministerie was besloten, dat de inkwartiering geheel reglementair moest worden geregeld, behoudens de vragen door *wie* en *hoe*. Het tegenwoordig Ministerie heeft daarentegen besloten *alles* te regelen bij de wet, maar bij de toepassing van dit beginsel werd erkend, dat men eigenlijk tot hetzelfde resultaat moest komen als het vorige Ministerie; want dat men niet anders regelen kon dan de gevallen, door *wie* en *hoe* de opvorderingen geschieden moest. De heer VAN ASCH VAN WIJK verkeerde dus in dwaling, toen hij onderstelde, dat het vorig wetsontwerp *meer* gaf dan het tegenwoordige. Na eenige korte opmerkingen gemaakt te hebben over de bezwaren van de heeren DE MAN en ELOUT, verklaarde de Min., dat hij met leedwezen ziet, hoe de verwachting niet wordt beantwoord van hen, die alles bij de wet willen geregeld hebben. Dit was hem onmogelijk.

De heer VAN AKERLAKEN vraagt, als personeel feit, het woord, en werpt van zich af, de beschuldiging, dat hij hatelijkheden zou gezegd hebben ten aanzien van de aanmatiging der militaire magt. Het is de Minister van Oorlog, die hem verkeerd verstaan heeft; en hij acht het wenschelijk, dat de Minister opgeve, waarin die hatelijkheden zouden hebben bestaan.

DE MINISTER VAN JUSTITIE betreurt het, dat men het woord *tegen* het ontwerp zoo beslissend heeft gevoerd, daar de meesten gaarne de regering ondersteunen, en het moeijelijk valt, om op eene aldus geuite meening terug te komen. Hij betreurt het te meer, daar hij erkent dat de zaak moeijelijk is, en dat het onmogelijk zijn zal, om alle geopperde bezwaren uit den weg te ruimen. De vraag moest hier op den voorgrond staan: wat weegt het zwaarst en welk belang moest bovendrijven? Waarborgen, in deze zaak te geven, zou gelijk staan met onuitvoerbaar te maken wat onmisbaar is, en daarom moesten de waarborgen wijken.

De Minister treedt nu in eene beschouwing over de bepalingen van de Grondwet met betrekking tot dit onderwerp, en betoogt dat de algemeene overtuiging was gevestigd geworden in het land, dat inkwartiering eene noodzakelijkheid was, en dat daaruit voortgevloeid is het voorschrift van de Grondwet.

Uit deze ontwikkeling van de geschiedenis der grondwetsherziening vertrouwde de Min., dat inderdaad de geheele zaak beslist was; en dat eigenlijk eene wet ten eenemale gemist kon worden. Het verschil tusschen het tegenwoordige en het vorige Ministerie omtrent dit punt, bestond daarin, dat het tegenwoordige niet *alles*, gelijk de Min. van Oorlog had gezegd, in de wet had willen regelen, maar *meer* dan het vorige. Het vorige wilde alleen *de wijze* regelen; het tegenwoordige achtte de regeling ook *van wie* noodzakelijk. De voordragt achtte de Min. dan niet alleen grondwettig, maar als uitvoerende de Grondwet, naar behooren.

Lettende op den aard der zaak, meende de Min., dat het woord inkwartiering reeds te kennen gaf beschikking over de woning en den eigendom van anderen, en dat hierbij derhalve de gewone regelen van onteigening ten algemeenen nutte niet konde toegepast worden. Het gold hier eene uitzondering, gewettigd door de omstandigheid, dat de krijgsman, geroepen tot de handhaving van onze nationaliteit, aanspraak heeft, om ten allen tijde met de meeste voorkomendheid te worden behandeld. Daarvoor moest de regering zorgen, en geen maatregel mag worden verzuimd, die het gevolg kon hebben, dat de krijgsman niet onder dak kwam. Eene regeling bij de wet van alle gevallen is ondoenlijk; en eene wet, die dat zou beproeven, zou alleen bepalen, wanneer al of niet troepen zouden kunnen marcheren. Voor codificatie was het ontwerp niet vatbaar; het moest alleen aan de uitvoerende magt worden overgelaten.

Dat de wet niets bevat ten aanzien van den tijd van oorlog, was daaruit te verklaren, dat de regering van meening was, dat de bedoeling der Grondwet was, om zoodanige wet voor te dragen na den oorlog, als de oorlog afgeloopen was.

De heer DOMMER VAN POLDERSVELDT betreurt, dat de Min. van Justitie zijne verwondering heeft te kennen gegeven over den tegenstand, dien de wet ondervindt van de zijde van hen, die de regering gaarne ondersteunen. Spr. gelooft, dat in de Tweede Kamer niet behoort geoordeeld te worden naar het Ministerie, dat voorstelt, maar naar hetgeen voorgesteld wordt. Hij voor zich althans bragt nimmer zijne stem uit dan over de zaak, niet om een Ministerie te ondersteunen of te bestrijden. — Wat nu de zaak zelve betrof, (Spr. gelooft niet, dat het op den voorgrond stellen van de militaire [illegible] noodzakelijk is; ook is hij, volgens ervaring, van meening, dat, ofschoon niet alles bij de wet geregeld kan worden, [illegible] toch omtrent hoofdbepalingen de voordragt [illegible] Hij kan dan ook zijne stem niet geven aan de [illegible] meer daar hij de mogelijkheid niet inziet om, [illegible] voorstellen van amendementen de voordragt [illegible] maken.

De heer MACKAY bestrijdt de meening van den heer DE KEMPENAER, dat de wet met vooringenomenheid zou zijn ontvangen. Spr. is niet vooringenomen; want hij acht den militairen stand; waarvan hij eenmaal zelf lid was, hoog; maar hij had de wet met bezorgdheid ontvangen, omdat het geld de heiligste regten van den Nederlandschen burger. Die regten werden z. i. niet genoegzaam gewaarborgd bij de wet; hij had dan ook bezwaar, om haar met zijne stem te helpen bekrachtigen. Spr. treedt nu in eene wederlegging van beweringen des Min. van Justitie, en toont daarbij aan, dat reeds de Romeinsche wetgeving zekere regelen voor het onderwerp gesteld heeft; terwijl hij de redenen van aandrang niet beamen kan, omdat dan toch de wet moet strekken voor tijd van vrede, en hij gelooft, dat in den regel alles zal neêrkomen op verandering van garnizoen, enz., zoodat al de mogelijke tijd voorhanden is, om alles vooraf te regelen. — De Min. van Justitie had zich bovendien vooral beroepen op eene redevoering van den heer DE KEMPENAER, in 1848 als Min. van Binnenl. Zaken uitgesproken; maar Spr. moest dit argument als niet-ontvankelijk verklaren, omdat die heer bij de discussie over de wet op de kerkgenootschappen alle vroegere redevoeringen voor nul en geener waarde heeft verklaard. Ook het *aandoenlijke*, dat in de schilderij van dien heer was gelegen geweest omtrent den toestand van *«de landskinderen»*, verloor veel van de aandoenlijkheid, wanneer men de Grondwet nalas en dan bevond, dat ook vreemdelingen, en dus niet alleen «landskinderen», soldaten van het Nederl. leger kunnen worden. Spr. komt eindelijk tot de slotsom, dat, wanneer er geene waarborgen voor de regten der ingezetenen worden gegeven, of hij niet overtuigd wordt, dat zij in de wet zijn gelegen, hij de wet zal afstemmen, zonder oogmerk van oppositie tegen het Ministerie; maar alleen na de wet aan de Grondwet en aan zijn geweten te hebben getoetst.

De heer MEEUSSEN bestrijdt mede het wetsontwerp en wederlegt de verdediging der Ministers; zijn hoofdbezwaar ligt in de oppermagt, aan de militaire autoriteit verleend. Bovendien meende hij, dat eene behoorlijke strafbepaling tegen hen, die weigerden mogten te voldoen aan de grondwettelijke verpligtingen van inkwartiering, het eenige en meest voldoende middel zou zijn geweest, om de zaak te regelen. De arresten, die de Hooge Raad heeft geveld, bewijzen, dat het juist zijn die strafbepalingen, waarvan de behoefte werd erkend.

De heer VAN GOLSTEIN verdedigt de wetsvoordragt zeer uitvoerig. De grondwettige quaestie achtte de Spr. beslist, en wat de zaak zelve betrof, hij zag in de regeling, zoo als die werd voorgesteld, geen bezwaar.

De heer VAN NISPEN VAN SEVENAER motiveert de redenen, waarom hij zijne stem niet zal kunnen geven. Die bezwaren tegen de voordragt zijn mede gelegen in de onvolledigheid, in de oppermagt van het militair gezag, en in de weinige waarborgen, die de ingezetenen erlangen tegen willekeur of misbruik.

De Heer THORBECKE meende eene kleine bijdrage te leveren tot hetgeen door de Ministers is gezegd van het vorige Ministerie, met betrekking tot dit onderwerp. De Ministers beweerden, dat het vorige Ministerie niets bij de wet wilden geregeld hebben; dat is de meening echter van het vorig Ministerie volstrekt niet geweest. He Ministerie heeft alleen begrepen, dat de Grondwet niet toeliet, dat in tijd van vrede het onderwerp geregeld werd bij de wet, het was dus *niet* de onwil, of het gevoelen van de Regering, maar de letter der Grondwet, die de wettelijke regeling uitsloot. In overeenstemming met dat beginsel (alhoewel het betreurd werd, dat de Grondwet op die wijze de zaak had geregeld), werd in 1851 eene voordragt gedaan; toen evenwel de Kamer verslag had gedaan over deze wet en daarin gevonden werden argumenten, waarin aan art. 187 der Grondwet eene uitlegging werd gegeven, dat de wetgevende magt ter regeling van de zaak moest worden toegelaten, heeft dit grooten indruk gemaakt niet alleen bij het vorig Ministerie, maar vooral bij den Min. van Oorlog, die dan ook verklaarde, het vraagstuk door de Kamer te willen beslist zien. In de laatste Mem. van Antwoord heeft de tegenwoordige Regering verder verklaard, dat haar beginsel eenige wijziging heeft ondergaan, zoodat de taak der wetgevende magt niet beperkt behoeft te worden tot hetgeen in het wetsontwerp voorkomt. En dan meent de Spr., dat, nu de Regering de regeling bij de wet erkent, zij dan ook eene goede wet behoorde te leveren, waarvan de mogelijkheid bij hem Spr. niet twijfelachtig scheen. [illegible]

De heer L. D. STORM verklaart zich mede tegen het voorstel van wet. Hij vindt geen bezwaar in de verwerping, omdat de Min. van Oorlog vroeger heeft te kennen gegeven, dat hij de beslissing der Kamer afwachtte, om, bij verwerping een ander voorstel in te dienen meer [illegible] stig het verlangen der Kamer.

DE MINISTER VAN OORLOG beantwoordt [illegible] strijders van het wetsvoorstel, [illegible] waarna nog het woord hebben [illegible] en van Poldersveldt, Thorbecke [illegible] de algemeene discussien werden [illegible] gesteld tot Maan-

De discussie over [illegible] dag ek., ten 11 ure.

[illegible] tot *uitbreiding van de* [illegible] *in Strafzaken*, staat in verband met een [illegible] houdende *eenige veranderingen in de bestraffing van misdrijven.* Het heeft ten doel, om de kennisneming van eenige wanbedrijven van eenvoudige behandeling en waarvan eene spoedige afdoening ter plaatse der overtreding wordt gevorderd, over te brengen van de arrondissements-regtbanken bij de kantongeregten.

Te dien einde zijn de navolgende bepalingen vastgesteld:

Art. 1. Ter kennisneming der kantonregters worden in eersten aanleg gebragt en in zooverre aan de regtsmagt der arrondissements-regtbanken onttrokken: *a.* de wanbedrijven strafbaar gesteld in de artt. 224, 225, 271, 274, 275 *eerste gedeelte*, 290, 346, 347, 447, 449, 450 *eerste gedeelte*, 451, 456 en 457 van het Wetboek van Strafregt; *b.* de enkele diefstallen van: mestspecien; zoden, plaggen, heide en helm; te velde staand gras en veldvruchten; groen of ander hout, gehakt of niet gehakt, vallende onder de algemeene bepaling van art. 401 van het Strafwetboek; *c.* de overtredingen der wet op de jagt en visscherij van den 6den Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 47); *d.* de overtredingen strafbaar gesteld in art. 1 der wet van den 6den Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12); *e.* de overtredingen der verordeningen op den voet van art. 5 derzelfde wet vastgesteld; *f.* de overtredingen van artt. 52, 53, 63, 64, 65, 67, 96, 113 der wet van den 8sten Januarij 1817 (*Staatsblad* n°. 1) en van artt. 8 en 11 der wet van den 27sten April 1820 (*Staatsblad* n°. 11), op de nationale militie.

Art. 2. De gevangenisstraf der artt. 447, 451 en 456 van het Wetboek van Strafregt wordt tot zes maanden hoogstens beperkt. De gevangenisstraf van art. 401 van gezegd wetboek wordt, voor de gevallen van art. 1 litt. *b* tot minstens eene en hoogstens zes maanden beperkt.

Art. 3. Bij betrapping en voorloopige aanhouding op heeterdaad, ter zake van in deze wet bedoelde wanbedrijven van bedelarij, landlooperij of diefstal, wordt de aangehoudene gebragt voor den regter van het kanton. Deze bekrachtigt binnen 24 uren de aanhouding, bij gebreke waarvan de slotbepaling van art. 53 des Wetboeks van Strafvordering geldt. Aanhouding door den kantonregter zelven behoeft geene bekrachtiging, onverminderd zijne verpligting om, onmiddellijk na gebleken ongegrondheid eener door hem gedane aanhouding, te handelen overeenkomstig art. 39 *tweede lid* des wetboeks. Ook buiten het geval van betrapping op heeterdaad kan de kantonregter wegens diezelfde misdrijven, ambtshalve of op requisitoir van het openbaar ministerie, gevangenneming bevelen. Na aanhouding of gevangenneming wordt de beklaagde door hem verhoord overeenkomstig art. 90 *eerste lid* des wetboeks.

Art. 4. Op het regtsgeding ter zake der wanbedrijven, in deze wet bedoeld, is de VIIde Titel van het Wetboek van Strafvordering, uitgezonderd n°. 1 en 4 van art. 253 en n°. 1 van art. 256, toepasselijk. De beklaagde van een dier wanbedrijven kan zich voor den kantonregter niet laten vertegenwoordigen dan overeenkomstig art. 226 van het Wetboek van Strafvordering. De vordering der beleedigde partij kan ter dier zake tot een bedrag van 150 gulden, met de strafvervolging, bij den kantonregter gebragt worden.

Art. 5. Het hooger beroep der vonnissen van den kantonregter, krachtens art. 1 gewezen, wordt gebragt voor de arrondissements-regtbank waaronder zij behooren.

Art. 6. De bevoegdheid van art. 463 van het Wetboek van Strafregt, met zijne wettelijke wijzigingen, strekt zich uit tot de kantonregters bij veroordeeling wegens een der wanbedrijven, in deze wet bedoeld.

Art. 7. De voorschriften der wet omtrent herhaling van misdaad of wanbedrijf (*recidive*) blijven ten aanzien dierzelfde wanbedrijven toepasselijk.

Art. 8. De wanbedrijven, door deze wet ter kennisneming der kantonregters gebragt, verliezen hun kenmerk van wanbedrijf niet. Art. 233 van het Wetboek van Strafvordering geldt echter ook, wanneer eene regtbank bevindt, dat het feit een der wanbedrijven daarstelt, welke krachtens deze wet ter kennisneming der kantonregters staan.

Art. 9. Deze wet treedt in werking: voor de kennisneming der wanbedrijven, bedoeld in de artt. 271, 274, 275 *eerste gedeelte*, van het Wetboek van Strafregt, op het tijdstip, nader door den Koning te bepalen; voor de overige wanbedrijven met den 1sten September 1854.

Overgangsbepaling. Deze wet is niet toepasselijk op wanbedrijven, ter zake waarvan vóór den 1sten September 1854 voor eene arrondissements-regtbank is gedagvaard.

's Gravenhage, 11 Maart.

Z. M. heeft de heeren mrs.: L. P. op den Hooff en S. J. A. van Walchren, op hun verzoek, eervol ontslag verleend als 1ste luitenants bij de dienstdoende schutterij te 's Gravenhage.

Bij de dienstdoende schutterij te 's Gravenhage is tevens benoemd tot kapitein M. L. Pinto, thans 1ste luitenant: tot 1ste luit. jhr. mr. J. A. Repelaer, jhr. mr. P. Caan, jhr. mr. C. van Breugel en W. Stortenbeker Jr., thans 2de luitt.; tot 2de luit., G. W. baron Dedel, jhr. mr. J. K. J. de Jonge, thans schutters, mr. J. B. Noordendorp en J. S. van Burmania baron Rengers.

Z. M. heeft benoemd tot surnumerairs der dir. belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, de heeren: H. A. Steijn Parvé te Zwolle; G. J. van Oosterhoudt te 's Gravenhage; G. J. van Kerkwijk te Middelburg; J. J. T. Evers te Enschedé; jhr. T. E. van Nispen te Zevenaar; en jhr. H. C. van Panhuijs te Groningen.

* Z. M. zal heden ten 5½ ure ten gehoore ontvangen de commissie uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, tot aanbieding van eene lijst van candidaten voor het lidmaatschap van den Hoogen Raad der Nederlanden.

Het *Handelsblad* zegt, dat men het in gewoonlijk goed onderrigte kringen er voor houdt, dat zoo het ontwerp der comptabiliteitswet, gelijk te voorzien is, den bijval van de meerderheid der Tweede Kamer niet mogt wegdragen, de heer Van Hall de portefeuille van finantien, waarmede hij *ad interim* is belast, zal nederleggen en dat alsdan definitief die portefeuille zal worden opgedragen aan den heer Van Rappard, lid van de Tweede Kamer, die in 1848 gedurende korten tijd aan het hoofd van dat departement was geplaatst, en van wiens optreding in het Ministerie reeds bij herhaling sprake is geweest.

* Z. M. heeft, blijkens HD. besluit van den 4den Maart jl., n°. 47, het verlangen geuit, dat door de leeraren der onderscheidene kerkgenootschappen eene plegtige dankzegging aan den Allerhoogste worde gedaan voor de gelukkige verlossing van H. K. H. Mevrouw de Groothertogin van Saxen-Weimar-Eisenach, met de bede voor het spoedig volkomen herstel van H. K. H. en het welzijn van Hare jonggeborene.

Den leeraren der onderscheidenene godsdienstige gezindheden is hiervan kennis gegeven, ten einde op den *eersten Zondag*, na het ontvangen dezer aanschrijving, de bedoelde dankzegging en gebeden te doen plaats hebben.

* H. K. H. Prinses Frederik, die sedert een paar dagen ligt ongesteld was, bevindt zich heden beter. Die ongesteldheid kan als geweken beschouwd worden.

* Naar men verneemt, zijn door de hoofd-commissie voor het op te rigten standbeeld brieven van uitnoodiging gezonden aan de verschillende autoriteiten, als ook aan de regterlijke magt alhier, tot bijwoning van de aanstaande plegtigheid der onthulling.

Het muzijkkorps van het regement grenadiers en jagers, houdt zich onledig met het bestuderen van nieuwe feestmarschen, die, bij gelegenheid van die onthulling zullen worden uitgevoerd.

Men verneemt, dat de te Amsterdam woonachtige leden der *Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij*, in de vergadering van 8 Maart eene afdeeling voor de hoofdstad hebben geconstitueerd. Het bestuur bestaat uit de heeren Mr. H. J. Koenen, Ds. H. A. G. Brumund, H. ter Haar, Mr. J. de Neufville Az. en J. A. L. Simon Thomas.

Gisteren is van de werf «*het Witte Kruis*,» van de scheepsbouwmeester J. Meijes en Zonen, te Amsterdam, van stapel geloopen, het schoonerschip *Anna Maria Henrietta*, voor rekening van de heeren C. A. Schröder en A. F. Schröder, te voeren door kapt. G. Zwanenburg.

Den 2den Maart heeft de sterrekundige Luther, te Bilk bij Dusseldorf, in het sterrebeeld de Maagd, eene nieuwe planeet ontdekt van de 10de of 11de grootte, die ook later te Hamburg en te Londen is waargenomen.

Blijkens mededeeling van het Pruissische telegraafbestuur zijn de kantoren van de Rijks-telegraaf, over Hamburg, in verbinding gesteld met de kantoren van den Staats-telegraaf in Denemarken.

✱ Gouda, 10 Maart. In de op heden plaats gehad hebbende vergadering van den gemeenteraad, is met 12 tegen 1 stem beslist dat de kermis *niet* zal worden afgeschaft, terwijl één lid zich buiten stemming hield en één niet ter vergadering tegenwoordig was.

⁖ Utrecht, 9 Maart. Onlangs heeft men alhier twee pasgeboren kinderen in een secreet gevonden. De vermoedelijke daderes van dat ontzettend misdrijf is reeds in hechtenis. Voor eenige maanden heeft men nog een dergelijk voorval alhier te betreuren gehad.

— Eenigen tijd geleden is er tusschen de kweekelingen van 's Rijks Hospitaal en de studenten dezer academie eene schermutseling voorgevallen, die tot ernstige gevolgen had aanleiding kunnen geven. Van weerszijden hebben daarbij kleine verwondingen plaats gehad. Doch de vijandschap heeft reeds opgehouden en de vrede tusschen studenten en kweekelingen is wederom hersteld.

△ Arnhem, 10 Maart. Gisteren avond had hier ter stede eene optogt plaats, van ruim 700 ambachtslieden: verwers, timmerlieden en metselaars. Het doel van deze optogt, die ten 8 ure een aanvang nam, was het geven eener serenade aan het stedelijk bestuur en de werkbazen, ten blijke van erkentenis voor het toekennen van vermeerderd werkloon, gedurende de wintermaanden. Met de meest mogelijke orde, voorafgegaan door ongewapende militairen, en door wel 60 fakkeldragers vergezeld, ging de uitgebreide stoet, na zich op de zoogenoemde schoolplaats verzameld te hebben, onder geleide van 3 muzijkcorpsen, eerst naar de groote markt, om Z. Exc. den Staatsraad Commissaris des Konings hulde te betoonen. Vervolgens trok men naar het raadhuis, waar de Magistraat was vergaderd en toen naar het liedertafelgebouw, waar de werkbazen en commissie zich bevonden, en den ambachtslieden wijn werd aangeboden. Eene menigte sierlijke en met gepaste zinnebeelden of dichtregelen vervaardigde standaarts, gaf aan dezen optogt den meest mogelijken luister, waarvan men ten slotte mag zeggen: «in de beste orde, zonder storenis, tot genoegen der ingezetenen en tot eer der ontwerpers, is deze dankbaarheids-serenade afgeloopen.»

Zierikzee, 9 Maart. Gisteren liep van de werf «*de Goede Intentie*,» van den heer J. Strickaert, van stapel, het galjoot-schooner-brikschip «*Stad Sluis*,» groot 207 tonnen, te voeren door kapt. Ets, onder boekhouderschap van de heeren Borghmans en Benier, te Vlissingen, waarna voor dezelfde rekening de kiel van een nieuw vaartuig werd gelegd.

Groningen, 9 Maart. Eergisteren is van de werf van den scheepsbouwmeester G. K. de Vries, te water gelaten het galjootschip *Wierdina Henderika*, groot 70 lasten, te voeren door kapt. Meezenbroek.

⁘ 's Hertogenbosch, 10 Maart. Heden diende voor de teregtzitting van het hof van Noordbradant de zaak van den opstand te Helmond. De 6 beklaagden behooren tot den arbeiders- of den geringen burgerstand, en 5 van hen hebben den ouderdom van 30 jaren nog niet bereikt. Zij zijn beschuldigd van feitelijken en gewelddadigen wederstand tegen den gewapenden arm, en de agenten der regtspolitie handelende ter uitvoering van het openbaar en regterlijk gezag gepleegd bij gewapende zamenrotting van meer dan 20 personen, door het werpen met steenen, het geweldadig aangrijpen en andere feitelijkheden, alsmede door het in het openbaar met redenen tot dien wederstand opzetten en aansporen.

Zonderling is het, dat men eigenlijk de oorzaak van dezen opstand niet kent, waaraan honderde personen deel namen. Er hadden nu en dan te Helmond ongeregeldheden plaats. Het gemeentebestuur vaardigde daartegen eene verordening uit, welke den 30 October ll. door een groot gedeelte van de mindere klasse werd verijdeld. Het gezag werd gehoond, de policie met steenen begroet, en alles nam zulk eene ernstige wending, dat een detachement infanterie van 60 man uit 's Hertogenbosch naar Helmond moest vertrekken.

Ook dit boezemde geenszins vrees in. Het meest was het gemunt op de maréchaussées. Voor de Justitie toonde men eerbied, want toen de heer Officier van Justitie te Eindhoven zich midden in den volkshoop begaf, en de menigte tot bedaardheid aanmaande, was er een oogenblik van stilte. Aan de bezadigdheid van Heeren militaire officieren is het te danken, dat er geen bloed gestroomd heeft. Deze hebben zich uit een goed doel laten uitjouwen, ja letterlijk mishandelen door het volk.

De behandeling dezer zaak heeft menigen nieuwsgierige uitgelokt, en zelden vindt men de pleitzaal van het Hof zoo opgepropt met menschen als thans.

Na het hooren der getuigen à charge en décharge, hetwelk reeds gister plaats had, nam de heer procureur-generaal heden zijn requisitoir en eischte voor de beschuldigden Gruijters en van Helvoirt eene correctionele gevangenisstraf van 6 maanden, voor de Voicht en Grimmen eene van 18 maanden en voor Cuppens en van der Linden eene van 2 jaar.

De advokaten Mr. Spoor uit Eindhoven, Mr. Luyben en Mr. Verhellouw uit 's Bosch, voerden beurtelings voor de beklaagden het woord. Zij allen, maar vooral Mr. Spoor, als geboortig te Helmond, deden uitkomen het verschil, dat er tusschen de gegoeden en mingegoeden te Helmond bestaat, en drongen in sierlijke en uitgewerkte pleidooijen op eene geringe straf, zoo niet op eene vrijspraak aan.

Het Hof zal aanstaanden Donderdag uitspraak doen.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 11 Maart 1854.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$54\frac{5}{16}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{5}{16}$
Dito Certificat.	3	66
Dito dito	4	$82\frac{1}{2}$
O. I. Leening.	4	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$	
Belgie.		
Certificaten.	$2\frac{1}{2}$	
D° *Rothschild.*	$2\frac{1}{2}$	
Frankrijk.		
Obligatien.	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	$17\frac{5}{8}$
Dito Buitenl.	3	
D° Binnenl. 6/m.	3	$33\frac{7}{16}$ $\frac{1}{2}$
Bew. Sp. Com.		
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	5	$31\frac{3}{8}$
Dito uitgest.	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	$95\frac{1}{2}$
Dito 1828/1829	5	$95\frac{1}{4}$
Cert. 1831/1838	5	
Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$79\frac{1}{2}$
Dito *Hope*	4	73
Dito *Stieglitz.*	4	$71\frac{1}{4}$
Dito dito 5e Ser.	4	
Inschr. Assig.	6	
Certific. dito.	6	
Polen.		
Obligatien	4	
Oostenrijk.		
Metalliek	5	$60\frac{1}{2}$
Dito bet. Amst.	5	$76\frac{3}{4}$
Dito letter B.	5	$76\frac{3}{4}$
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	$31\frac{1}{8}$
Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$31\frac{1}{8}$

Philad., Bankactien $3\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$; Mexic., te Londen, 3 pct. 23, $\frac{1}{16}$; dito Onb. 23, $\frac{1}{16}$; Gren., te Londen p. s. $2\frac{1}{2}$ pct. $16\frac{3}{16}$; Venez. Uitg. 1 pct. $9\frac{7}{8}$, 10; Origin. Bankactien 3.

Zonder dat handel of variatie heden eenige merkwaardigheid opleverde, waren de prijzen door eenige verkoopen eenigzins gedrukt.

FRANKFORT, Vrijdag 10 Maart. Metal. 5 pct. 64; Sp. binn. 3 pct. $33\frac{5}{8}$; dito 1 pct. $17\frac{13}{16}$.

LONDEN, Vrijdag 10 Maart. Consols op tijd 91; Sp. N. 3 pct. $24\frac{1}{4}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. ex d. 62; Sard. pct. 79; Spanje 3 pct. $36\frac{1}{4}$; dito 1 pct. 18; Certif. $3\frac{3}{4}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct 82; dito 5 pct. $89\frac{1}{2}$; Holl. $55\frac{1}{2}$; dito 4 pct. $85\frac{1}{2}$.

PARIJS, Vrijdag 10 Maart. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op tijd dito 3 pct. op t. 66.45; Sp. Binn. 3 pct. $33\frac{3}{4}$; dito $17\frac{3}{4}$; Belg. $4\frac{1}{2}$ pct. 84; N. Metall. 5 pct. $78\frac{1}{2}$.

WEENEN, Vrijdag 10 Maart. Metall. 1852 [illegible] dito lett. B. 108; Nieuwe Leen. $90\frac{3}{4}$; Lot. v. fl. 250 [illegible] Lomb. B. Act. 98; Bankactien 1235; Zilver [illegible] Londen 12.49; Parijs 154.

De beurs was heden flaauw, zonder bekende [illegible]

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.